

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum aliquis possit esse perfectus in hac vita? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

dum aliquid exterius adiacens, puta in albedine, vel nigredine, vel in aliquo huiusmodi. Vita autem Christiana specialiter in charitate consistit, perquam anima Deo coniungitur. Unde dicitur 1. Ioan. 3. Qui non diligit, manet in morte. Et ideo secundum charitatem attenditur simpliciter perfectio Christianæ vitæ, sed secundum alias virtutes, secundum quid. Et quia id quod est simpliciter, est principalissimum & maximum respectu aliorum: inde est quod perfectio charitatis est principalissimum, & maximum respectu perfectionis, quæ attenditur secundum alias virtutes.

Ad tertium dicendum, quod patientia dicitur habere opus perfectum in ordine ad charitatem, in quantum scilicet ex abundantia charitatis procedit, quod aliquis patienter toleret aduersa: secundum illud ad Rom. 8. Quis nos separabit à charitate Dei? tribulatio, an angustia?

ARTIC. II.

Virum aliquis in hac vita possit esse perfectus?

869

sup. q. 24.

a. 8. 3. d.

29. qu. 1.

a. 8. q. 2.

ar. 11. et

Ephes. 6.

1e. 4. co. 1.

fn.

Phil. 1e. 2

1o. 3. et

1e. 3. pr.

et cor. 1.

fn.

text. 64.

1o. 2.

art. prac.

* ho. 14.

parum a

medio.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod nemo in hac vita possit esse perfectus. Dicit enim Apost. 1. ad Corinth. 13. Cum venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. Sed in hac vita non euacuatur quod ex parte est: manent enim in hac vita fides & spes, quæ sunt ex parte. Ergo nullus in hac vita est perfectus.

¶ 2 Præterea, Perfectum est cui nihil deest. Dicitur in 3. * Phys. Sed nullus est in hac vita cui deest aliquid. Dicitur enim Iacobi tertio, In multis offendimus omnes. Et in Psal. 138. dicitur, Imperfectum meum viderunt oculi tui. Ergo nullus est in hac vita perfectus.

¶ 3 Præterea, Perfectio vitæ Christianæ, sicut dictum est, attenditur secundum charitatem, quæ se comprehendit dilectionem Dei, & proximi. Sed quantum ad dilectionem Dei non potest aliquis perfectam charitatem in hac vita habere: quia v. * Gregor.

dicat super Ezech. Amoris ignis qui hic ardere incipit, cum ipsum quem amat, viderit, in amore ipsius amplius ignescit. Neque etiam quantum ad dilectionem proximi: quia non possumus in hac vita omnes proximos actualiter diligere, etsi habitualiter eos diligamus. Dilectio autem habitualis imperfecta est. Ergo videtur, quod nullus in hac vita possit esse perfectus.

SE D contra est, quia lex diuina non inducit ad impossibile. Inducit autem ad perfectionem, secundum illud Matth. 5. Effote perfecti, sicut & pater vester celestis perfectus est. Ergo videtur quod aliquis in hac vita possit esse perfectus.

RESPONDEO dicendum, quod sicut dictum * est, perfectio vitæ Christianæ in charitate consistit. Importat autem perfectio quamdam vniuersitatem: quia, ut dicitur in 2. 1. Physic. perfectum est, cui nihil deest. Potest ergo triplex perfectio considerari. Vna quidem absoluta, quæ attenditur non solum secundum totalitatem ex parte diligentis, sed etiam ex parte diligibilis, prout scilicet Deus tantum diligitur quantum diligibilis est. Et talis perfectio non est possibilis alicui creature, sed competit soli Deo, in quo bonum integraliter & essentialiter inuenitur. Alia autem est perfectio, quæ attenditur secundum totalitatem absolutam ex parte diligentis, prout scilicet affectus secundum totum suum posse semper actualiter tendit in Deum: & talis perfectio non est possibilis in via, sed est in patria. Tertia autem est perfectio, quæ neque attenditur secundum totalitatem ex parte diligibilis, neque secundum totalitatem ex parte diligentis, quantum ad hoc, quod semper actu feratur in Deum: sed quantum ad hoc, quod excludantur ea quæ repugnant motui dilectionis in Deum: sicut 1. August. dicit in lib. 83. quæst. quod venenum charitatis est cupiditas, perfectio nulla cupiditas. Et talis perfectio potest in hac vita haberi. Et hoc dupliciter. Vno modo, in quantum ab affectu hominis excluditur omne illud, quod

art. 2. 2. c.

text. 64.

39. 2.

q 36. non

longe a

prin. 60.

4.

quod contrariatur charitati, sicut est peccatum mortale. Et sine tali perfectione charitas esse non potest: unde est de necessitate salutis. Alio modo, in quantum ab affectu hominis excluditur non solum illud quod est charitati contrarium, sed etiam omne illud quod impedit ne affectus mentis totaliter dirigatur ad Deum, sine qua perfectione charitas esse potest, peccata incipientibus & proficientibus.

Ad primum ergo dicendum, quod Apostolus ibi loquitur de perfectione patrie, quae non est in vita possibilis.

Ad secundum dicendum, quod illi qui sunt in hac vita perfecti, in multis dicuntur offendere, secundum peccata venialia, quae consequuntur ex infirmitate presentis vitae. Et quantum ad hoc etiam habetur aliquid imperfectum, per comparisonem ad perfectionem patrie.

Ad tertium dicendum, quod sicut status presentis vitae non patitur, ut homo semper actu feratur in Deum; ita etiam non patitur, quod actu feratur in omnes proximos sigillatim: sed sufficit quod feratur communiter in omnes in universali, & in singulis habitualiter, & secundum animi preparationem. Quod autem etiam circa dilectionem proximi duplex perfectio attendi, sicut & circa dilectionem Dei. Una eadem, sine qua charitas esse non potest, ut scilicet homo nihil habeat in affectu, quod sit contrarium dilectioni proximi. Alia autem, sine qua charitas non potest: quae quidem attenditur tripliciter. Primum quidem, secundum extensionem dilectionis, ut scilicet aliquis non solum diligat amicos & nos, sed etiam extraneos, & ulterius inimicos. Hoc enim, ut dicit Augustinus in Enchirid. est perfectorum filiorum Dei. Secundo, secundum intentionem, quae ostenditur ex his quae homo propter proximum contemnit, ut scilicet homo contemnat non solum exteriora bona propter proximum, sed etiam afflictiones corporales, & ulterius mortem: secundum illud Ioan. 15. Major est dile-

*in Enchi.
cap. 73.
60.3.*

dilectio
nar q
dilectio
non se
ha; &
cundae
ullime
nabus
A D
6
sij. D
est, v
& veni
fectio
pncep
2
omnes
go perf
quetur
quod o
3
ur secu
tio cha
pncep
& augm
qu
charita
ve dicit
feruabie
um pra
S D
Dominu
19. dicit
nem su
Matth. 2

dilectionem nemo habet, quam vt animam suam ponat quis pro amicis suis. Tertio, quantum ad effectum dilectionis, vt scilicet homo pro proximis impendat non solum temporalia beneficia, sed etiam spiritualia; & ulterius seipsum: secundum illud Apostoli fondanda ad Corinthios duodecimo, Ego autem libentissime impendam, & superimpendam ipse pro animabus vestris.

ARTIC. III.

Utrum perfectio consistat in praeceptis, an in consilijs?

870

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod perfectio vitae non consistat in praeceptis, sed in consilijs. Dicit enim Dominus Matth. 19. Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quae habes, & da pauperibus, & veni sequere me. Sed istud est consilium. Ergo perfectio attenditur secundum consilia, & non secundum praecepta.

2. cor. 6.
1. 10. 6.
quod 4. a.
24. ad 2.
Ep. 17
c. 6.

¶ 2. Praeterea, Ad obseruantiam praeceptorum omnes tenentur, cum sint de necessitate salutis. Si ergo perfectio Christianae vitae consistat in praeceptis, sequetur quod perfectio sit de necessitate salutis, & quod omnes ad ea teneantur. Quod patet esse falsum.

a. 1. 2.
p. 1.

¶ 3. Praeterea, Perfectio Christianae vitae attenditur secundum charitatem, vt * dictum est. Sed perfectio charitatis non videtur consistere in obseruantia praeceptorum; quia perfectionem charitatis praecedit & augmentum & inchoatio ipsius, vt patet per Augustinum super Canonicam Ioannis. Non autem potest charitas inchoari ante obseruantiam praeceptorum: quia vt dicitur Ioan. 14. Si quis diligit me, sermonem meum seruabit. Ergo perfectio vitae non attenditur secundum praecepta, sed secundum consilia.

tra 9. de
clu. ad
fin. 10. 9.

¶ 4. Contra est, quod dicitur Deuter. 6. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Et Leuitico. 19. dicitur, Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Haec autem sunt duo praecepta, de quibus Dominus dicit Matth. 22. In his duobus praeceptis pendet lex, & propheta.